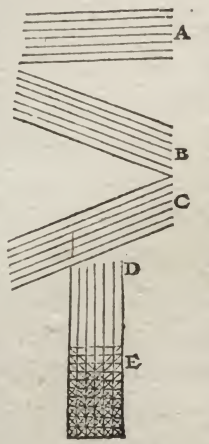

Fibrarum
eius & fun-
ctio.

Rudis fibra
rū delineatio,
in qua A tras-
uersas indicat,
B autem & C
utriusque obli-
quarū generis
differētiā, D
uero rectas.
At E tripli-
cis fibrarū ge-
neris implectū
quodāmodo ex
primis, quon-
iam subijciēda
uenae effigies
accuratius proponit.

Vene compo-
sitionis usus.

Vene caue por-
tio à dextro cordis
sinu ad iugulū usq;
conscendens, qua fi-
brarum in uenarū
corpore naturā do-
ctrinae gratia stu-
diose finimus. Si
forte interim ra-
morum hic passim
abrumicatorum ra-
tione ex peris, hanc
uenae portione in-
tegrae caue uenae
delineationi quini-
ca.

Afficitur &
non peculiaris
uenae tuni-
ca.

Venarum u-
sus.

Capitis fini subiiciēda confer, in illa quid
D, E, G, H, I, K, N, S, T, & a indi-
cent perpendens.

uentur, quod extra uiscus aliquod, aut musculi corpus eminent, nec uisceri aut musculo inte-
xuntur. Tunc enim semper ex cōterminis membranis alia quaedam tenuis tunica ipsis obuol-
uitur, cum tutioris ductus, tum ad uicinas partes firmioris nexu gratia. Ceterum uenae cor-
poribus quibusdam insertae, ac in illis propagatae, huiusmodi tunica nequaquam indigent,
quod abunde in illis corporibus firmentur, quod ea tunica impedimento esset, quo minus
prompte sanguis ex uenis sudaret, aut ut sanguis in uenis collectus, substantiae alicuius uisceris
uim tardius experiretur. Et hac potissimum ratione in nulla corporis parte, uenae neque tenuio-
rem adipiscuntur suam peculiarem tunicam, neque in plures diffunduntur soboles, quam in ie-
coris substantia, quae succum in uenis contentum in sanguinem mutatur, suisque recrementis
liberatura erat. Omnes uenas ratione primaria ut sanguinem singulis corporis partibus defe-
rant, rerum Opifex procreauit: quanquam quibusdam earum ramis, ut portae uenae propagi-

DE HUMANI CORPORIS FABRICA LIBER I
nibus, ad cibi in uentriculo elaborati ad iecoris portas attractionē, ceu alijs ad e-
(ut quae in renes seorsum sanguinem deferunt) repurgationem abutatur, qua-
co commemorabimus. Num uero ipse (ne sanguis frustra nullam à uenae corp-
nem sentiens, per uenas deflueret) quandam sanguificationis uim uenis indi-
prompte assertum uelim, etiamsi id omnibus confessum sit dissectionis proceri-
sis hanc uirtus uenis tribuitur, ea nō rubicundum parabit sanguinem, sed uenae
album. siquidem in omni naturali corporis nostri partium cōcoctione, conco-
sibi concoquentis colorem alfcit. Verum iam tempestiuum erit, ex quibus in-
teria fabricetur, persequi.

QV D SIT ARTERIA, QV AEC ipius substantia & usus. Caput II.

arteria uas est similiter ut uena membraneum, teres
cauum, quo uitalis spiritus, & tenuis flauus calidusq; san-
sum corpus diffunduntur, quorum beneficio, ac dein ar-
tu (qui dilatatione ac contractione fit) naturalis singulari-
lor uitalisq; spiritus refocillantur. Porro Hippocratis a-
nis, & Aristotelis tempore, arteria nuncupabatur, quae
ribus aut ore aërem in pulmones atrahimus, quae ru-
e pulmonibus eundem educimus. Nobis uero uocatas arterias, illi uenas app-
arterias à uenis nonnullae aetate distinguebant, quum has quidem non pulsa-
pullantes dicerent. Ad hunc sanè modum Hippocrati arteria uenae nomine
agitatio, quum in infantis partu uelox & magna & ualida reperitur, ualidam
doq; calore praeditam in corde irascibilem uim esse testatur. Ceterum alijs arte-
tur, uenae flauum & spirituofum, ac per corpus impetu diffusum & tenuis fu-
rie sanguinem uniuerso corpori deducens. Ita enim Platoni arterias uenas
quando in Timaeo attestatur, cor simul & uenarum fontem esse, & sanguinis
membra uehementer circumfunditur. Nam quum uasa pulsantia (inquit Galen-
nunc, arteriae dicerentur, sed tantū illam sic ueteres appellarent, quae ex ore in-
ricatur, iure Plato ut distingueret, quarum uenarum cor esse sanguinem uelle
per omnia membra impetu defertur, meminit. Aristoteles autem in libris de
tibus, & eorundem historia, subinde arterijs uenarum nomen elargitur. Nam
teream loca, is magnam arteriam cauae uenae comparans, in tertio historiae de
lam minorem uenam crebro appellat. Sed successu temporis eam quae ex ore in-

tingit, asperam uocare ueteres ceperunt: uasa au-
tem pulsantia, naturalemq; calorem recreantia, leues
nuncupauere. Verum nunc sola quae ab ore in pul-
mones diffunditur, suum nomen seruauit, aspera
arteria uocatur. Arteriae itaq; similiter ac uenae mem-
braneo constant corpore, cōprimi ac in se collabi, &
rursus distendi idoneo: at longè solidiori, duriori,
ac ex pluribus tunicis cōformato. Arteria enim du-
as peculiare sibi uendicat tunicas, quarum exterior
profecto robore ac crassitie uenarum peculiari tuni-
ce respondet, interior autem plurium dissectionis
procerū suffragio, crassitie huius ferè quintupla: ac
postmodum totum arteriae corpus ad uenam colla-
tum sextuplum censetur. Haec tunica quibusdam,
quia durior & quauis membrana longè crassior sit,
seu cartilaginea appellatur. Vnde etiā Ara-
bes forsitan arteriā neruum pulsatilem uocauerunt.
Tunicae arteriae similiter ut uenae, fibris cōforman-
tur: ac interior quidem transuersis duntaxat interte-
xitur, exterior uero rectis, & quibusdam mediocri-
ter obliquis, transuersis autem nullis constat. In-
terior arteriae tunica, ceu cutem quandam internae
intestinarum & uentriculi superficiei modo continet, latae continuaeq; araneae

